

Arrest

nr. 163 819 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X,
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Soedanese nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kind X, op 12 augustus 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 juli 2015 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 1 april 2015 elk een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.2. Op 10 juni 2015 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), waarbij medische aandoeningen in hoofde van de minderjarige zoon worden aangehaald.

1.3. Op 14 juli 2015 worden voor verzoekers beslissingen genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26quater), waarin wordt besloten dat de behandeling van hun asielaanvragen toekomt aan de Spaanse autoriteiten.

1.4. Eveneens op 14 juli 2015 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.06.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

nationaliteit: Soedan

[...]

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen. deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Redenen:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

We verwijzen naar het medisch verslag opgesteld door de arts-adviseur op 14.07.2015 (zie gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van verwijzing.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van verwijzing een Inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Het advies van een arts-adviseur van 14 juli 2015 waarnaar wordt verwezen en dat verzoekers samen met deze beslissing ter kennis is gebracht, en dat bijgevolg kan worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing, luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 15.06.2015.

Voorgelegde medische attesten:

- Twee standaard medische getuigschriften de dato 8/6/2015 van dr. [V.]: betrokkene heeft een ernstige ontwikkelingsvertraging: vertraagde motorische ontwikkeling, vertraagde taal- en mentale ontwikkeling. Er is geen genezing mogelijk. Evolutie naar ernstige mentale handicap valt te verwachten.*

- Medisch getuigschrift de dato 15/6/2015 van dr. [V.]: meest waarschijnlijk gaat het om een genetische oorzaak voor de beschreven ontwikkelingsvertraging.*

- Medisch getuigschrift de dato 16/6/2015 van dr. [V.]: attest ter toekenning van E-pathologie wegens centraal motorische stoornis.*

Bespreking van het medisch dossier:

Uit dit medisch dossier blijkt dat dit 18 maanden oude kindje, afkomstig uit Soedan, een ernstige ontwikkelingsvertraging vertoont, zowel motorisch als mentaal en eveneens qua taalontwikkeling. Er is geen genezing mogelijk en zeer waarschijnlijk evolueert de toestand naar een blijvende psychomotorische stoornis.

De enige vorm van begeleidende maatregelen bestaat erin zoveel mogelijk de contracturen van de spieren te voorkomen met eventueel orthopedisch materiaal zoals bv. een zitschaal e.a. Tegelijk kan ook kinesithérapie/fysiotherapie aangewend worden ter preventie van de mogelijke motorische verwickelingen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Spanje, het land waarnaar hij wordt uitgewezen: Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- Verwijzend naar de site:

<http://medisch-materiaal.europaaes.nl/ondememinaen/Spanie/Orthopedische%20prothesen.html> blijkt dat het nodige orthopedisch materiaal beschikbaar is.

- Verwijzend naar de site; <http://www.whatclinic.com/phvsiotherapv/spain>

bleekt dat er ruimschoots voorzieningen beschikbaar zijn van kinesitherapie en fysiotherapie.

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat het nodige orthopedisch materiaal voor verdere ondersteuning van betrokkene beschikbaar is. Medische opvolging kan door een lokale huisarts gebeuren. Ook kinesitherapie/fysiotherapie is beschikbaar.

Reizen met deze pathologie behoort tot de mogelijkheden.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen medische noodzaak tot mantelzorg.

Zodoende is er geen medisch bezwaar tegen een uitwijzing naar Spanje.

Toegankelijkheidsonderzoek van 13/7/2015:

Eerst en vooral, met betrekking tot de overdracht naar Spanje, kan worden benadrukt dat Spanje een volwaardig lid is van de Europese Unie en door dezelfde internationale verdragen als België is gebonden zodat er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat betrokkenen voor de verdere behandeling van hun verblijfsaanvraag minder waarborgen in Spanje dan in België zouden genieten.

Aansluitend kunnen we vermelden dat de toegang tot de gezondheidszorg voor vreemdelingen in Spanje geregeld wordt via de "Organic Law 4/2000, on rights and freedoms of foreigners in Spain and their social integration". Hieruit blijkt dat immigranten, zelfs indien ze geen legaal statuut hebben, volledige (en in dezelfde mate als Spaanse burgers) toegang hebben tot de gezondheidszorg. Kinderen en zwangere vrouwen genieten van een volledige dekking, ongeacht hun verblijfssituatie. [Health Systems in Transition, Vol. 12, No. 4, 2010: Spain - Health system review]

Hieruit blijkt dat deze zorgen toegankelijk zijn in Spanje,

Conclusies:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat betrokkene op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar én toegankelijk zijn in Spanje. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar Spanje, het land waarnaar betrokkene wordt uitgewezen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting stelt verweerder dat verzoekers, gelet op hun verwijdering van het Belgische grondgebied, niet langer beschikken over het vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.2. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het aan de verzoekende partij toe daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

2.4. Ter terechtzitting wordt het niet betwist dat verzoekers op 5 november 2015 zijn overgedragen aan de Spaanse autoriteiten, die verantwoordelijk zijn voor de behandeling van hun asielaanvragen, en dat zij actueel aldus niet langer verblijven op het Belgische grondgebied.

2.5. Ter terechtzitting wordt de raadsvrouw van verzoekers gevraagd welk actueel belang zij, gelet op het gegeven dat zij thans niet meer in België verblijven, nog hebben bij het aanvechten van de bestreden beslissing. Zij stelt dat verzoekers willen volharden in hun beroep, daar hun overdracht plaatsvond in het kader van de Dublinreglementering en het ongegrond verklaren van de aanvraag om verblijfsmachtiging huns inziens een impliciete erkenning van de ernst van de ziekte inhoudt.

2.6. De Raad wijst erop dat een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts betrekking heeft op de aanvrager die in België verblijft. Dit is niet langer het geval wat verzoekers betreft. Bij arresten met nrs. 163 816 en 163 817 van 10 maart 2016 werden de door verzoekers ingestelde beroepen tegen de in hunnen hoofde genomen beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij Spanje werd aangeduid als zijnde de lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van hun asielaanvragen, ook verworpen. Aldus dient te worden aangenomen dat verweerder na een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing, gelet op het feit dat verzoekers niet langer in het Rijk verblijven en evenmin blijkt dat zij ingevolge hun asielaanvragen gerechtigd zijn in België te verblijven, niet anders kan dan vast te stellen dat hij die machtiging tot verblijf niet (langer) kan toekennen (cf. RvS 21 december 2012, nr. 221.898). Het door verzoekers ter terechtzitting in dit verband naar voor gebrachte betoog vermag aan het voorgaande geen afbreuk te doen. De Raad stelt dan ook vast dat verzoekers in gebreke blijven aan te tonen dat zij nog enig actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.7. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoekers niet langer doen blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. CORNELIS